

utvivlsomt er det, at den vil medføre adskillig Ubillighed og ligefrem Uretfærdighed den Dag, da den indføres. Jeg har tidligere gjort dette gældende og ligesom andre ærede Talere hævdet, at man af den Grund i hvert Fald maatte etablere en Overgangstid. Imidlertid har jeg med Hensyn til, hvad der skulde naas ved denne Overgangstid, maaske tænkt mig noget mere end adskillige andre Talere, og det var det, jeg gerne nærmere vilde antyde. Det, man skulde undgaa, var den Slags Ubillighed, som blandt andet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) fremdrog adskillige slaaende Eksempler paa. Jeg er overbevist om, at en mindst lige saa iøjnefaldende Ubillighed vilde kunne paavises rundt fra andre Dele i Landet. Jeg har tidligere tilladt mig at pege paa visse Strøg i Nordsjælland; men jeg er overbevist om, at man vil kunne finde lige saa iøjnespringende Eksempler ovre fra Jylland og da særlig fra den største Del af Vestjylland. Man behøver blot at undersøge Forholdene i og ved Herning eller Forholdene i Esbjerg for at faa krasse Eksempler. Det er disse Ubilligheder, man bør søge at undgaa og vistnok ogsaa vil kunne finde Vej til at undgaa som Følge af to Momenter. Det ene er det, at der ved Siden af de Ubilligheder, som ville indtræde for enkelte Skatteydere, vil opnaas urimelige Fordele for andre, saaledes at de urimelige Fordele ville omfatte akkurat det samme Beløb som samtlige Ubilligheder, naar man tager Landet som en Helhed. Det er det ene. Det andet Moment, som vil kunne gøre det lettere at klare dette Spørgsmaal, er, at i det hele og store gaar Forslaget jo ud paa at reducere Statsskatterne paa faste Ejendomme. Efter Landstingets Forslag er det omtrent Halvdelen af Statsskatterne, som skal afskrives. Disse to Momenter ville, naar de anvendes paa en retfærdig og billig Maade, kunne hæve de omtalte Ubilligheder. Jeg vil kortest kunne angive min Tanke ved et ganske enkelt Eksempel. Jeg tænker mig altsaa for det første, at Staten konverterer, om man vil, sine Ejendomsskatter til en Ejendomsskyld og samtidig reducerer dem til det halve — det er meget nær det, der er Tale om efter Landstingets Forslag. Jeg tænker mig dernæst to Ejendomme, som i Øjeblikket tilsammen svare 1,000 Kr. i faste Skatter til Staten, enten Hartkornsskatter eller Bygningsafgift. Disse Ejendomme ere paa forskellige Hænder, af hvilke jeg vil kalde den ene A. og den anden B. De komme

i Fremtiden kun til at svare tilsammen 500 Kr., men medens det i Øjeblikket kan tænkes, at den ene, A., svarer 100 Kr. af sin Ejendom, den anden, B., 900 Kr., vil, naar Ejendomsskylden indføres, den ene i Stedet for at svare det halve, nemlig 50 Kr., kunne komme til at svare dobbelt saa meget som før, altsaa 200 Kr. Den anden vil derimod da, i Stedet for at svare 450 Kr., nemlig det halve af 900 Kr., komme til at svare 300 Kr., idet de jo tilsammen skulle svare 500 Kr. Ejendomsskylden bliver saaledes i høj Grad ubillig for A., men urimelig fordelagtig for B. Ubillighederne bør da klares derved, at det fastslaas, at Staten, samtidig med, at den indfører Ejendomsskylden, erstatter de Folk, hvem denne kommer til at hvile urimelig tungt paa, med en Kapital, der naturligt kan sættes f. Eks. til det 20-dobbelte af det Beløb, hvormed den ny Skat falder for tungt paa dem. I det foreliggende Tilfælde vil det medføre at Staten til A. udbetaler 3,000 Kr. Men idet Staten gør det, vil den tillige faa Ret til og Krav paa at faa denne Udbetaling refunderet af B., hvis Skattenedsættelse er saa betydeligt større end den, som naturligt tilkommer ham, og det Beløb, B. burde refundere, vil da i det foreliggende Eksempel netop balancere det Beløb, som A. har faaet for meget i Skattepaalæg, nemlig 150 Kr., idet hans Skat er nedsat til 300 Kr. i Stedet for til 450 Kr. Staten kunde og burde da benytte Overgangsaa-rene saaledes, at den lod dem, der havde faaet for stor en Reduktion, vedblive at betale den Skat de tidligere have betalt, indtil de have ydet Staten det, der tilkommer den. Det vilde i det her foreliggende Tilfælde give Staten en Indtægt af 600 Kr. fra B., idet dennes Skat springer fra 900 til 300 Kr., i Løbet af ca. $5\frac{1}{2}$ Aar ville disse 600 Kr., beregnede med 4 pCt. Rente, da have forrentet og afdraget til Staten de 3,000 Kr. I det Eksempel, jeg her har taget, er jeg gaet ud fra, at Staten straks udbetaler Erstatningen til dem, der sættes i særlig høj Skat. Dette vil nemlig være nødvendigt, fordi den meget store Værdiforandring, som Opdyrkningen af golde Hedestrækninger og den ganske særlige Stigning af Ejendomsværdier paa Strøget i de større Byer og i saadanne Byer som Esbjerg ellers vilde føre til en urimelig lang Overgangstid. Derimod vil der paa den anden Side ikke være nogen Vanskelighed ved at benytte Overgangstiden paa den her angivne Maade over for Refusionerne til Staten. Dette fremgaar